



ՈՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԻԱՅ

ԴԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐՈՐԴ ԵՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՆԻԱ ՇԱԲԱԹ 29 ՅՈՒՆԻՍԻ 1863

ԹԻՒ 704

ԴԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԶՄԻՌՆԻԱ 29 ՅՈՒՆԻՍԻ

Գաղղիոյ պաշտօնէից ժողովոյն մէջ զլրաւոր փոփոխութիւն մի եղաւ. բայց արտաքին գործոց տեսուչը, եւ կամտից տեսուչը և պատերազմի պաշտօնէան, այսինքն պարտաւրջ Տրուէն տը 1. ուի. չիուլա և Բանտոն մարաշախտը իրենց պաշտօններուն մէջ հաստատ մնացին։ Ինչհետեւ պաշտօնէի թէ կայսերական կառավարութեան քաղաքական ընթացքը փոփոխութիւն մի պիտի չտեսնայ, պաշտօնէից խորհրդոյն անդամոց մեծագոյն մասին փոփոխամբը։

Կարգէոն կայսրը՝ միաբանութեամբ Լնդիոյ և Լատերիոյ կառավարութեանց կ'աշխատի բոլորնական գիւղերին խնդիրը կարգի դնել բարեկամաբար և դեռ պահական միջոցներով, և ըստ երեւմանց, այս սահմանէն դուրս պիտի չելլէ մէկ միայն Գաղղիան, այլ և Լնդիան ու Լատերիան, թէպէտ և լրացուցիչները ըստ մեծի մասին այս կարծեօք չեն։

Կը հաստատեն թէ Գաղղիոյ կառավարութիւնը խնդրած է սրբազան Պապէն որ հեռացնէ Հոռմէն Կարօլին նախորդ թագաւոր Ֆրանչիսկոս երկրորդը, որ ամեն կերպով զործակից կ'ըլլայ, կ'ըսեն, աւագաւորութիւնը հաստատուն պահէ լուրջ Կարօլին մէջ։

Վաղբուրի պատերազմին տարեգարձը յունիսի 17ին ըստ նոր տուեմարի՝ սուրբական հանդիսի կատարուելու 1. ուտոնի մէջ։ Այս ատիւ քաղաքացեալ 1. որսը մեծ հացիկերով մի ըրաւ, ուր ներկայ էին կառավարութեան անդամները, զինուորական և քաղաքական պաշտօնատարները, բոլոր գեսպանները և ուրիշ զլրաւոր անձինք, ընդ ամենը 250 հոգի։ 1. որս Բէլմիսթըն՝ որուն քով նստած էր Գաղղիոյ գեսպան մօսիւ Կրօսեպուհը, պատուական ատենախօսութիւն մի ըրաւ այս փառաւոր հացիկերով վերջը. և փոխանակ անցեալ յիշատակները յառաջ երեւոյ, Կորին վսեմ։

ԹԱՆՔԱՆՈՒՄ ԵՒ ԴԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՅՄԱՐՈՒՄ Ի ԶՄԻՌՆԻԱ

Օրագրոյ 705 թիւէն շարունակուած։

Ի. ներկայացումն Արամայ Բիւլին էր, Երկու Մոսկովիտներ գտնուող. առաջինն մէջ Պ. Խրիստոս բաւական կը յաջողէր թէ և քիչ մը չափազանցութեամբ։ ԻԲ. գիշեր ներկայացուցաւ Վաշրամ Ա. արարուած Արամայ Բիւլին և ԻԲ. գիշերը՝ Վիլիսիա ողբերգութիւնը, Համեստութեան Վարձատրութիւն գտնուող։ Այս երկու գիշերները թէպէտ յաճախեցին սկսան ողբերկին քաշել։ 1. ներկայացումը արտեցաւ Երկու Յիւնականներ, Բանի Ամանութիւն գտնուողի հետ՝ ի նպատակ Աղբաւարացի ընկերութեան Զմեւիոյ, որուն բոլոր բարեֆան ան շամիլը ջերմանալարար աշխատեցան ամեն կերպով որ արդի նաւոր գիշեր մ'ըլլայ յոգուտ աղքատ և տնտիկ ժողովրդեան, ինչպէս որ արդարեւ այնպէս ալ եղաւ. վասն զի տասնիորդ հազար դահկանի չափ արդիւնք եղաւ։ Գիշերը ցորեկուան պէս լուսաւորուած էր և երկու կողմ օթ կանխեցին ճակատները կարմիր և ճերմակ կտաններով շորհրով մը ծաղաւորուած էր և ամեն մէկին մէջտեղը միտնեալ պոսակ մը դրուած և տեսարանին ճիշդ դէմ կըլտ օթ կանխէ. Հայաստան ի վերայ Աւերակացն պատկերը կարուած, բակերը և դռները մրանները զարդարուած։ Այս գիշեր, մատամ Բիւլու, Բամարանցի թէպէտ ինչ Աւագուհին իր Պալլոն երգեց, զոր ժողովուրդը, որ գրեթէ ամեն աղղերէ բաղկացեալ այնքան խոնկալ էր որ նստելու տեղ չգտնելով զրեթէ կէս ուր տարի վրայ կայնելու ստիպուած էր, ծախաւորութեամբ կրկնէր առաւ. և թէ որ այս խաղական երգին Հայ թատրոնի մէջ խաղացի տիկինն մ'առաջին անգամ՝ երգեալովն այնքան տղաւու թիւն բրաւ առ հասարակ ամեն աղղաց թատերախմբոյ որ ներկայ էին, ոչ

մութիւնը ուրախ սրտիւ ցոյց տուաւ զբարեկամական համաձայնութիւնը որ կը տիրէ Գաղղիոյ և Լնդիոյ մէջ և աշխարհիս խաղաղութեանը համար հարկ է, ըսաւ, հաստատուն պահել այս համաձայնութիւնը։

1. որս Բէլմիսթըն հետեւեալ խօսքերով վերջացուց իւր ատենախօսութիւնը, և այս խօսքերուն վերայ մեր ընթերցողաց ուշադրութիւնը կը հրաւիրեմք. քանզի պատերազմի երկիւղը բոլորովին կը փարատեն։

Կարծեմ թէ հորիզոնին վերայ այնպիսի ամպեր չկան որ չկրնան աներեւոյթ ըլլալ և ցրուիլ Երկոյն մէջ. և թէպէտ ծանր խնդիրներ չստ կան որ ի կայս կը մնան միւլա, այսու ամենայն քաջայայտ եմ թէ բանախօսութիւնները արդարութեան և իրաւանց սկզբանց համեմատ յառաջ տարուելով, յիշեալ խնդիրները յաջողութեամբ պիտի լուծուին. դարձեալ կը յորստմ թէ այնպիսի բան մի պիտի չծագի, որ կարող ըլլայ յապաղելուցն զյոստաճող խնդիրները քաղաքակրթութեան, ճարտարութեան, արհեստից և խնայական կարողութեան, և տարալոյս չորհրդով թէ աշխարհիս աղղերը տահմանաւին վայելելուցն այս բարիքը առանց ընդհատութեան և ամեն յաջողութեամբ։

Թէպէտ Եւրոպայի Բրիտանիոյ կառավարութեան պաշտօնական խօսքերը և իւր ընթացքը խաղաղութիւն կը յայտնեն, այսու ամենայն 1. ուտոնի լրացուցութեանց մեծ մասը պատերազմական եղանակով կը ցուցնեն ընդդէմ Իսլամիոյ ի պատճառ բոլորնական դործոց։ Բայց տարակոյս չկայ թէ կառավարութեան խօսքը և մանաւանդ ընթացքը աւելի վստահութեան արժանի են և անոր աւելի հաւատ ընծայելու է քան թէ լրացուցութեանց, որոնք շատ անգամ չեն կրնար պատերազմի մը ամեն վստահաւոր և անակնունքի հետեւութիւնները աղղի մը հասկանալու։

Բրոսիոյ կառավարութեան և աղղին մէջ եղած ցաւալի երկպառակութիւնը օր ըստ օրէ կ'աւելնայ և ըստ երեւմանց՝ վտանգաւոր վախճան մի պիտի ունենայ. այսու ամենայն Թագաւորը, իւր կառավարութիւնը

նուազ էր նաեւ այն աղղեցութիւնը որ պատճառէր հայկական ներկայացումներն օտարազգիներուն, որոնք զԼնդով Վատարական ընկերութեան աշխատութիւնները և Հայ աղղին աշխարհայութիւնը և յառաջակիւթիւնը, ամենքն ալ զոհ, կէս զիշեր բուսական յառաջացած, ցրուեցան։ Քամարանցի բոլոր երաժշտական խումբը հոն էր այն գիշերը։

1. Ա. ներկայացումը արտեցաւ Մանգուստ ողբերգութիւնը և Համեստութեան Վարձատրութիւնը. որոնց առաջինն մէջ Պ. Վարդուհան Սանատրուի, Պ. Լեւոն Թալիսու Սաւաւա, Օր. Պաշտաւ Սանատրուի և Պ. Մանգուստ Երուսաղէմի լըլըլըն. առանց չորսն ալ իրենց մասերն աղղի կ'ընէին, մանաւանդ Օր. Պաշտաւ որ չորս բոլոր արարուածի մէջ եղած ցեղորդ գրեթէ բնական մօտ կ'ընէր։ Պ. Թալիսուի փրկապետ էր և Պ. Խրիստոս զոհին, որ որքան իր ձեւերով և դէմքով զարհուրեցէր, այնքան ալ իր խառնածքով ծիծաղաւոր։ Այս խաղը բաւական հաւուեցաւ և Լ. գիշերն ալ կրկնուեցաւ. Երկու Մոսկովիտներ գտնուող, որ անհամ զնաւ։ 1. Ա. ներկայացումն էր Աղաւը, որ ինչպէս կ'ըսեն, Մանգուստի ներկայացուցածին չափ ծիծաղաւոր չէր։ Լ. գիշերը՝ Վալիսի Բիւլին էր, որու համար ժողովուրդը արունջաբանի մը դերասանաց մասերին աղղի չգիտնալուն համար։ Լ. գիշերը Մանգուստը կրկնուեցաւ, և Լ. գիշերը Լուրդիկա Պարճիւն։ Այս միջոցներուն թատրոն վաղղներն սկսան նուազիլ, ըստ որում օղերն սկսեցին տարաւ և միւս կողմ նոր խաղարկութիւններ չէր տրուէր և ժողովուրդը կը ճանճրանար կրկնութիւններ տեսնելու, վասն որոյ նոր թատրերգութիւններու պատրաստութիւն տեսնուեցաւ. որ սակց կտր արուի։

Լ. գիշերուան ներկայացումն էր ի նպատակ խաղացի Երաժշտաց, որոնք կը բաղկանային հասարակօրէն ու չհոգի, և այն գիշերը Քամարանցի թէպէտ ներկայ

և իրենց ամեն կուսակիցները յամառեալ կը մնան միշտ իրենց քաղաքական ընթացքին մէջ. որուն վրայօք բաւականական աղղարարութիւնները դուրսցան թէ Լնդիոյ թագուհւոյն կողմանէ, թէ Պէլճիկայի թագաւորէն և թէ ուրիշ բարեկամ վեհապետներէն. սակայն Բրոսիոյ Թագաւորը ամենին չուղեր ուշադրութիւն մատուցանել այս մտեւրական խրատուց, և հարկ կը համարէ հաստատուն մնալ իւր որոշմանցը մէջ զորս աղղօղուտ կը կարծէ։ Դամանակը պիտի յայտնէ թէ իւր կարծիքը սխալ է թէ ուղիւ։

Յունաստանը լի է ուրախութեամբ իւր նորընտիր թագաւորին Գեորգ Լույնոյն ինքնազիր նամակը ընդունելով, ուղղեալ առ աղղային ժողովն Լնդիոյ։

Այս նամակը, որուն թագաւորութիւնը մեր ընթերցողաց աչաց առջև կը դնեմք վարը, Բրոսիոյ յաւերժաւոր զարկուած հեղինակայն անաղաւաղութիւնը իւր հետեւեալ և յանձնեց աղղային ժողովոյն, որ այս բանին համար յատկապէս յունիսի 13ին դուրսբերեցաւ։

Յիշեալ ժողովը, իբրեւ հաւատարիմ թագաւոր եւ ուսուցիչ բաղձանաց հեղինակայն ժողովրդեան որ կը ցանկայ որպէս զի Յունաց նորընտիր Թագաւորը շուտով իւր ձեռքը առնուի իւր սահմանադրական իշխանութիւնը, յիշեալ ժողովը, կ'ըսեմք, միաբան հաւանութեամբ չափահաս (մաժօր) հրատարակեց վեհափառ Գեորգ Լույն թագաւորը։

Բորֆուի աղղային խորհրդանոցը՝ Յունական կըլղեցաւ Յունաստանի հետ միաւորութիւնը միաբան հաւանութեամբ վճռեց և հրատարակեց։ Հեղինակուց թագաւորը մօտեցաւ կ'ըստաւորէ Բորֆուի մէջ, ուր մեծամեծ պատրաստութիւններ կ'ըլլան արժանաւոր կերպիւ ընդունելու համար զԼորին Վեհափառութիւնը։

Լնդեալները զրուցուեցաւ թէ Գեորգ Լույն թագաւորը Լնդիոյ թագուհւոյն երկրորդ դստեր հետ պիտի ամուսնանայ. սակայն արժանահաւատ լրացուցութիւնը ուսնք կը հաստատեն թէ այս բանը եթէ անհնարին չէ, դոնէ շատ դժուար է. վասն զի 1. ուտոնի

յայտմ չըլլալուն բոլոր խումբն եկած էր, ընդ առաջնորդութեամբ Լամպրիսի վարպետին, և խաղերն էին զանազան հատուածներ խաղերն օլիւսաներ և հայերէն խաղարկութիւններ։ Խաղերն ընդաւել երգողներն օրիորդ Բալալիս և Ինեօր Բիւլանիս էին. որոնց առաջինը Թարալիսայի Վ. Զօրսէ և Խուի Սիլիս. իր Պարպիէի և Սիլիսիայի Ռեւա փօք փօք Գալիսիս և Ռե Պալլո ին Մաւիսայի Օտար լօ սալ Քանցօնի, և երկրորդը Սիլիսայի Քալիսիս և Ի Տաւ Զօրսայի Բօնակցան երգեցին։ Հայ դերասանք ալ Երկու Յիւնականաց երկրորդ Արարուածը և Մանգուստի չորրորդ Արարուածը ներկայացուցին։ Թատրոնը բաւական լցուած էր։ Խաղացի օրիորդ Բալալիսն անցեալ զանազան մեծ անուն և համբաւ ստացաւ Խալիսի մէջ իր տուած ներկայացումներով, մանաւանդ Ռե Պալլո ին Մաւիսայի մէջ ծանցած Օտարի մատուց, որով ինք միայն կը փայլէր ժողովրդեան աչքին, և որ գիշերը որ այն օլիւսան ըլլար բաղձութիւն հանդիսականք կը գիտնէին Քամարանցի թէպէտ որոնց գրեթէ կէսը Հայ էին։ Այն օրիորդը վեհաճանարար ամեն անգամ Վատարական թատրոնի մէջ ծրի երգելէն ի վատ, նպատակ հանդիսի գիշեր ստակ ալ տուաւ։

Լ. ներկայացումը Մոլիսի Պարսօնեալի եղաւ, որուն մէջ Պ. Անեման Սարիսիսի մասն առած էր և Պ. Խրիստոս Պարսօնեալի։ Ատոր մէջ եղած երգերը, որոնք Պ. Զօրսիս վարժապետին հեղինակութիւնն են, բաւական աղղի երգուեցան, զորս Պ. Անեման իր հետը բերած ըլլալով, Պ. Սիլիսիս վարպետը յարգարեց հաստիկ խումբին համար։ Այս կատակերգութիւնը շատ զուարճալի երեցաւ ժողովրդեան և ծիծաղանքայն քրքիլներն աւելցան երբ տասնիորդ դերասանք զանազան մեծութեամբ զրեկներով Պարսօնեալին ետէն կը վաղկէ երգելով, որ չիթիւն փախչելու տեղ կը վնասէր։

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԱՐՇԱՆՈՒՄՈՅ ԱՐԱՐԱՏՆԱՆ